

Vaatimukset**Kanne 30.9.2008 — SIAE v. komissio**

— Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta ja Euroopan maatalouden tukirahastosta (maaloustukirahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä yhteisörahoituksen ulkopuolelle tehty päätös 8/VII/2008 N:o K(2008) 3411 lopullinen, joka on annettu tiedoksi 11.7.2008, on kumottava siltä osin, kuin sillä tehdään Italian osalta tiettyjä rahoitusoikaisuja.

(Asia T-433/08)

(2008/C 301/95)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio on riidanalaisella päätöksellä jättänyt EMOTR:sta maksettavan yhteisörahoituksen ulkopuolelle Italian valtion neljä menoryhmää varainhoitovuosilta 2001–2006. Tarkemmin ottaen kyse on oikaisuisista, jotka koskevat hedelmien, kasvien ja sokerin tiettyjä vientitukia, tukia sitruhedelmien jalostukseen varainhoitovuosina 2004 ja 2005, sellaisiin maitotuotteisiin sovellettavan lisämaksun määrää, joiden tuotannossa ja markkinoillesaattamisessa oli ylitetty niille annetut kiintiöt markkinointivuosina 2002–2003 ja varainhoituvuosiin 2004, 2005 ja 2006 liittyviä pinta-ala/kylvötukia.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi siihen, että tarkastukset on suoritettu asianmukaisesti.

Kantaja väittää, että perusteluvollisuutta ja suhteellisuusperiaatetta on loukattu ja että maito- ja maitotuotealan lisämaksusta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3950/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 9.7.2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1392/2001⁽¹⁾ 11, 12 ja 14 artiklaa, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 17.5.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1258/1999⁽²⁾ 7 artiklan 4 kohtaa, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21.6.2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005⁽³⁾ 31 artiklaa, tiettyjä yhteisön tukijärjestelmiä koskevasta yhdenmukaisuudesta hallinto- ja valvontajärjestelmästä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3508/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 11.12.2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2419/2001⁽⁴⁾ 22 ja 30 artiklaa ja yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 796/2004⁽⁵⁾ 50, 51 ja 30 artiklaa on rikottu.

⁽¹⁾ EYVL L 187, 10.7.2001, s. 19.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽³⁾ EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 327, 12.12.2001, s. 11.

⁽⁵⁾ EUVL L 141, 30.4.2004, s. 18.

Asianosaiset

Kantaja: Società Italiana degli Autori ed Editori — SIAE (Rooma, Italia) (edustajat: asianajajat M. Siragusa, M. Mandel, L. Vullo ja S. Valentino)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- kanteen kohteena olevan päätöksen 3 artikla ja 4 artiklan 2 kohta on kumottava
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut
- ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on määrättävä kaikki muut tarpeelliseksi katsomansa toimenpiteet, tutkintatoimenpiteet mukaan lukien

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Päätös, joka käsiteltävänä olevassa asiassa on kanteen kohteena, on sama kuin se päätös, josta on kyse asiassa T-392/08, AEPI vastaan komissio.

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi viiteen kanneperusteeseen.

Ensimmäisellä kanneperusteellaan kantaja vetoaa EY 81 artiklan rikkomiseen ja virheelliseen soveltamiseen sekä tutkinnan laiminlyöntiin, koska komissio toteaa päätöksessään yhdenmukaistetun menettelytavan olemassaolon esittämättä sellaisesta minkäänlaisesta näyttöä, ellei näyttönä sitten pidetä sitä, että tietyissä vastavuoroista edustusta koskevissa sopimuksissa rajoitetaan mahdollisuutta myöntää lisenssejä sellaiselle alueelle, jolla toimii muu hallinnoinnista vastaava yhtiö. Komissio jättää tältä osin ottamatta huomioon, että useat hallinnointiyhtiöt itse asiassa katsovat, että ne voivat paremmin taata jäsentensä oikeudet antaessaan valikoimansa sellaisten hallinnointiyhtiöiden

hoidettavaksi, jotka voivat taata niille tehokkaan tekijänoikeussuojan, ja on täysin ilmeistä, että tämän vaatimuksen täyttävät parhaiten sellaiset yhtiöt, jotka ovat juurtuneet kyseiselle alueelle.

Toisella kanneperusteella kantaja vetoaa EY 81 artiklan rikkomiseen ja virheelliseen soveltamiseen sekä päätöksen perustelujen epä johdonmukaisuuteen, koska komissio itse pyrkiessään osoittamaan, että on mahdollista hallinnoida useita alueita koskevia lisenssejä musiikkiteosten lähettämiseen kaapeleiden, satelliittien tai Internetin välityksellä, päätyy näyttämään toteen, ettei hallinnointiyhtiöiden välillä ole yhdenmukaistettuja menettelytapoja. Komission syytökset vesittyvät jo sen itsensä esittämän esimerkin perusteella, kun komissio toteaa, että hallinnointiyhtiöt myöntävät mandaatteja, jotka ulottuvat laajemmalle kuin yhden yhtiön hoitamalle alueelle.

Kolmannella valitusperusteella kantaja vetoaa EY 81 artiklan rikkomiseen ja virheelliseen soveltamiseen, koska siinä kiistetyssä tapauksessa, että komissio toteaisi yhdenmukaistetun menettelytavan olemassaolon, tällainen menettelytapa ei millään tavalla rajoittaisi kilpailua, koska alueelliset rajoitukset ovat välttämätön ominaispiirre tekijänoikeuksien poissulkevaan luonteeseen nähden.

Neljännellä valitusperusteella kantaja vetoaa siihen, että komissio on loukannut kontradiktorisuuden periaatetta ja rikkonut EY 253 artiklaa perustelujen puuttumisen takia, koska komissio ei ole ilmoittanut yhtiöille sellaisia olennaisia tosiseikkoja, joille se tutkimusten jälkeen perusti päätöksensä olla hyväksymättä SIAE:n ehdottamia sitoumuksia.

Viidennellä kanneperusteella kantaja vetoaa EY 253 artiklan rikkomiseen perustelujen puuttumisen takia, suhteellisuusperiaatteen ja oikeusvarmuuden periaatteiden loukkaamiseen sekä päätöksen 4 artiklan 2 kohdassa säädettyjen toimenpiteiden ristiriitaiseen ja epä johdonmukaiseen luonteeseen. Hallinnointiyhtiöiltä edellytetyn ”tarkistustoiminnan” täysin määrittelemätön luonne asettaa SIAE:n tilanteeseen, jossa on täysin epäselvää, mitä toimenpiteitä komissio pitäisi riittävänä väitetyn yhdenmukaistetun menettelytavan lopettamiseksi. Kantaja toteaa lisäksi, että koska komissio myöntää nimenomaisesti, ettei se, että toisen hallinnointiyhtiön mandaatin alueellinen rajoittaminen merkitse kilpailun rajoittamista, se toimii ristiriitaisesti siihen nähden, että se määrää hallinnointiyhtiöt tarkistamaan kahdenvälisesti alueelliset rajoitukset, jotka sisältyvät kaikkiin niiden satelliitin, kaapelin tai Internetin välityksellä tapahtuvaa lähettämistä koskeviin mandaatteihin ja toimittamaan komissiolle jäljennöksen tätä koskevasta tarkastuskertomuksesta. Tähän on vielä lisättävä se, että koska komissio vaatii alueellisten rajoitusten ”kahdenvälistä” tarkistamista, se, että SIAE voisi noudattaa täysimääräisesti päätöksen 4 artiklan 2 kohtaa, jää kuitenkin sen päätösvallan ulkopuolelle, koska 23 hallinnointiyhtiötä tekevät tältä osin itsenäiset ratkaisunsa.

Kanne 3.10.2008 — Studio Vacanze v. komissio

(Asia T-436/08)

(2008/C 301/96)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Asianosaiset

Kantaja: Studio Vacanze (Budoni, Italia) (edustaja: avvocato M. Cannata)

Vastaaja: Euroopan yhteisöjen komissio

Vaatimukset

- Euroopan yhteisöjen komission 2.7.2008 tekemä päätös on kumottava
- komissio on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Toissijainen vaatimus:

Riidanalaisen päätöksen 2 artiklan 2 kohta on kumottava niiltä osin, kuin siinä määrätään takaisinperittäväksi yhteensoveltumatomaksi katsottu valtioneuvoston korkoineen siitä päivästä lähtien, jona kyseiset määrät on annettu tuensaajien käytettäväksi niiden tosiasialliseen takaisinperintään asti.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tässä asiassa riitautettu päätös on sama kuin asioissa T-394/08, Regione Sardegna vastaan komissio, T-408/08 S.F. Turistico Immobiliare vastaan komissio.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi seuraaviin seikkoihin:

- Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 (1) 16 artiklaa on rikottu, koska tässä säännöksessä sallitaan tutkintamenettelyn aloittaminen vain silloin, kun kyse on ”tuen väärinkäyttötapauksista” eikä silloin, kun kyse on ”lainvastaisen tuen käyttöönotosta”. Tästä seuraa kantajan mukaan, että koko virallinen tutkintamenettely on mitätön.